

Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
32,71+ 2,29 (GST) = 35 kan. dolarů
Cena 1.40 + 0.10 (GST) = 1.50 dolaru.

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

Datum, dokdy jsou
noviny předplacené,
je v pravém horním
rohu štítku!

J
Time
Committed
À dé lai
convenu

Telefon: 416/530-4222
Fax: 416/530-0069
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 7.

(333.)

Vol. 15.

satellite 1-416

Thursday,

April 7,

2005

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

O prezidentech, důstojnosti a syrečích

Václav Klaus chce prezidentské obřady spojené s uctíváním hrdinů v důstojnější formě nežli tomu bylo doposud - tahle kuriozita mi připadá ze současných zbytečností české politické scény suverénně nejpitomějši, pominu-li další Klausovu eskapádu s jeho údajně odposlouchávanými telefonáty. (Jestliže tajná služba skutečně prezidenta odposlouchávala, pachatelé zaslouží přísný trest pro plýtvání veřejnými penězi!)

Uctívat hrdiny je krásný a starobylý zvyk. Před dvaceti léty jsem navštěvoval městečko Cernay ve francouzském Elzasu, kde za první světové války položili své životy za svobodu také čeští a slovenští vojáci. Francouzi naše hrdiny jednou za rok uctívali odedávna, i v dobách, kdy si na ně někdejší komunističtí prezidenti nejen ani nevzpomněli, ale nejspíš ani neměli potuchy o jejich existenci. Chodili jsme po městě v nevelikém hloučku, k němuž se s obrovským potěšením přidalo i několik klientů z místního blázince. Zpívali jsme naši a francouzskou hymnu, na hřbitově jsme v tiché chvíli mysleli na kluky, dřímající ve věčném snu pod drnem.

„Válka je blbec,“ vyprávěl mi staříček český vystěhovalec, kdysi poddůstojník ve francouzské cizinecké legii, když jsme nakonec zašli do místního hostince na tradičního kohouta upraveného na bílém víně. Kdo na něj neměl, za toho to zatáhli ostatní. Francouzský prezident sice nepřišel, ale za to dorazil univerzitní profesor, bohemista z nedalekého Nancy. „Touží se vám po vlasti?“ vyptával se krásně prkennou češtinou nás čerstvých emigrantů. Jeho otec byl francouzský generál, maminka Češka. „Držím vás za palec!“ slíbil povzbudivě na rozloučenou.

Obřady v Cernay na mě zanechaly trvalou stopu jednoduchou a přirozenou důstojností, o níž si Václav Klaus myslím může nechat jenom zdát. Ale zase na straně druhé, popatřit v novinách na fotografii prezidenta Klause, jak s plastickým pytlíkem na hlavě v tvarůžkárně vykládá žasnoucím výrobcům, že olomoucké syrečky přežijí Evropskou unii, to taky není špatné! Při vši zdravé skepsi k EU a s nepředstíranou láskou k syrečkům: Klaus zde předvedl žebříček svých hodnot vpravdě důstojně. Narodil jsem se za prezidenta Háchy, pamatuji Beneše, Gottwalda, Zápotockého, blahé paměti Novotného, Svobodu, Husáka a Havla, ale s žádným nebyla taková sranda jako s profou Klausem!

Petr Chudožilov - Basilej
Listopad 2004 - psáno pro Babylon
***

A Touch of Glass...

...from divine decadence to sublime simplicity je název výstavy českého skla, která potrvá do 8. srpna 2005 v pátém patře obchodního domu Hudson's Bay Company na rohu ulic Yonge a Queen v Torontu. Obrazové zpravodajství ze zahájení je na str. 4

Zrušme prázdnotu

Koncem února (v čísle 4 na straně 11) jsme uveřejnili petici *Zrušme komunisty*. Tato petice je stále na internetu (www.zrusmekomunisty.cz). Ohlas byl značný a je možné se k této petici stále připojit.

Sám osobně si svým podpisem nejsem jist. Ne kvůli tomu, že bych komunisty miloval, ale protože komunisty považuji za náboženství a nevím jestli se dá některé náboženství administrativně zrušit. Jsou sice osvícení ateisté jako Stanislav Reiniš, kteří se ke komunistům nehlásí a tvrdě jej odmítají a nevylučují, že někde v jižní Americe existují komunisté, kteří nemají problém hlásit se ke křesťanství, ale ve své podstatě má komunisty religiozní prvky. Kříž nahradil rudou hvězdou, Starý zákon Marxem, Nový zákon Leninem. Mumifikovaný Lenin nahrazuje ostatky svatých. Častokrát jsem viděl na Balkáně na hrobech místo kříže hvězdu. Teologická fakulta byla nahrazena VUMLem (Vysokým učením Marxismu-Leninismu). Procesí pak suplovaly prvomájové průvody a Boží muka jsou zastoupena různými pomníky, památníky. V každé vesnici byl skoro takový tank, ke kterému se lid měl chodit klanět a klást pietní květiny. Podobností by bylo jistě mnohem víc.

Signatářům petice však hlavně vadí brutální systém, který ovládal naši zemi od února 1948 do listopadu 1989. Komunisté se brání tím, že ne vše bylo negativní.

Jenže podívejme se jen na kulturní plody období, kterému se říká normalizace. Najednou vidíme bezduché televizní seriály, písničky Karla Gotta, Heleny Vondráčkové, či knihy pseudospisovatelů jako

Alexej Pludek a Jan Kozák. Mohli jsme vidět filmy, za které se jejich režiséři dnes stydí a většinou se neobjevují v jejich životopisech. Vzpomeňme jen *Kdo hledá zlaté dno* (Menzel) nebo *Lidé z metra* (Jireš). Tato tvorba obsahovala poklonu komunistickému náboženství. Jenže lid v jakési nostalgii si mnohdy tuto tvorbu znovu žádá. Je jakási nostalgie po bezduchosti a prázdnotě. A tuto nostalgii nelze z lidí vymýtit nějakým zákazem. Tato nostalgie je podle mne nebezpečnější než samotní komunisté.

Občas poslouchám v slovenském rozhlasu na stanici Twist nedělní promluvy katolického kněze Jána Sucháně. V několika minutách dokáže říci toho tolik o životě, o věcech na kterých záleží, že si uvědomuji sílu slova i hloubku. Minule jsem psal o Karlu Čapkovi a RUR. Jeho slova jsou tak aktuální, že jsem nemohl uvěřit tomu, že tato hra nepochází z třicátých let, ale z počátku let dvacátých. Hloubka se objevuje u Alberta Camuse nebo nedávno zemřelého Arthura Millera. Konsistentní je v zápase o život papež Jan Pavel II. i zde je možné vypořádat hloubku.

V nostalgii po komunistech však vidím prázdnotu a ta na mě i po těch šestnácti letech, co nejsou u moci stále dýchá a nedokáže si představit, jak lze prázdnotu administrativně zrušit.

Tragédie je v tom, že tato prázdnota opět začíná ovládat náš život, ať již to bylo při volbě prezidenta, či při tiché podpoře vládě sociálních demokratů tento pátek.

Aleš Březina

***